

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17, sector 5,
București, CP 050741
Tel.: 021.319.97.54
Email: contestatii.anaf@anaf.ro

DECIZIA nr. 000/08.2019

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. 000/2016 și reînregistrată
sub nr. 000/2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Juridică prin adresa nr. 000/2019, înregistrată sub nr. 000/2019 cu privire la obligarea soluționării pe fond a contestației formulate de persoana fizică **X**.

Prin Decizia nr. 000/2016 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, s-a decis:

”Suspendarea soluționării contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015 emisă de organele fiscale fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice, pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit,
- 000 lei accesorii aferente impozitului pe venit.”

Împotriva Deciziei nr. 000/2016 privind soluționarea contestației s-a formulat acțiune la Curtea de Apel Y, iar prin Sentința nr. 000/2017, instanța anulează Decizia nr. 000/2016, emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, obligând-o pe aceasta să soluționeze pe fond contestația formulată de persoana fizică X.

Împotriva Sentinței nr. 000/2017, A.N.A.F. a formulat recurs, iar prin Hotărârea nr. 000/2019, definitivă, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul declarat de A.N.A.F.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 14.5 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor va relua procedura de soluționare a contestației formulată de persoana fizică X pentru suma totală de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2015 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

În justificarea sumelor de bani acordate societăților comerciale cu titlu de împrumut, societăți la care avea calitatea de acționar în anul 2011, persoana fizică X susține că a depus 6 contracte de împrumut încheiate cu persoanele fizice Z și W, în perioada 15.08.2008-05.07.2010, prezentând motivele personale care au dus la încheierea acestor contracte și relația acesteia cu persoana fizică Z. Astfel, urmare unor acorduri de separare, la sfârșitul anului 2011, persoana fizică X a preluat de la 6 societăți comerciale în care era acționar și persoana fizică Z, toate titlurile de participație, acțiuni/părți sociale, iar societățile comerciale au restituit integral împrumuturile cu mențiunea că datoria de 000 lei a fost preluată de contestatară, care a și garantat pentru restituirea acesteia, ceea ce s-a și întâmplat între anii 2012 și 2014.

Totodată, din cauza presiunilor financiare și investiționale la care a fost supusă, contestatară a fost nevoită să caute o altă sursă de finanțare, apelând astfel la persoana fizică W cu care susține că a făcut o înțelegere de a-i împrumuta diferite sume de bani cu condiția restituirii împrumutului cu acțiuni la fondul N.

Astfel, contestatară argumentează că în situația în care creditarea societăților comerciale ar fi fost analizată de către organele fiscale prin metoda patrimoniului ar fi putut observa că acordarea acestor împrumuturi nu a avut niciun impact asupra patrimoniului net. Persoana fizică invocă în acest sens prevederile art. 1 din OMFP nr. 1504 din 04.09.2013 privind stabilirea modelului declarației de patrimoniu și de venituri, precum și a elementelor de patrimoniu și de venituri ce trebuie declarate de persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale, conform cărora împrumuturile acordate (creditările) sunt tratate distinct de cheltuieli.

Referitor la efectuarea verificării fiscale, persoana fizică susține următoarele:

- „actele de control” nu conțin motivul pentru care organele de verificare fiscală au considerat cheltuiala drept creditare, având drept sursă un venit impozabil nedeclarat, deoarece susține că sursa acestor cheltuieli constă în contracte de împrumut de la două persoane fizice și consideră că necunoașterea realității acestor contracte exced competențele organelor de control.

- toată „construcția logică” prin care creditarea acordată societății a fost considerată cheltuială provenită dintr-o sursă nedeclarată este considerată a fi făcută în mod nelegal cu încălcarea prevederilor art. 7 alin. (1) din H.G. nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile. În acest sens invocă Decizia I.C.C.J. nr. 2832/2009 pronunțată în Dosarul nr. 3475/2/2008 referitoare la caracterul supletiv al unor reglementări fiscale.

- referitor la „obiectul probei” contestatara consideră că organul fiscal era obligat să probeze existența unui venit impozabil nedeclarat, iar contribuabilii persoane fizice nu au obligația de a declara veniturile neimpozabile, de a păstra dovezi justificative privind aceste venituri, de a ține o evidență contabilă, de a depune sau depozita numerarul în conturi bancare, statul garantând depozitele bancare numai în limita a 000 euro, mai ales în condițiile în care art. 44 alin. (8) din Constituția României prezumă caracterul licit al veniturilor.

- persoana fizică susține că, în cazul de față, sarcina probei aparține organelor fiscale întrucât acestea urmăresc să modifice prin decizia de impunere starea de fapt fiscală și invocă încălcarea dreptului la proprietate, conform art. 44 alin. (1) din Constituția României, întrucât nu au făcut niciun fel de constatare.

- contestatara consideră că invocarea prevederilor art. 65 alin. (1) din Codul de procedură fiscală de către organele fiscale de a nu solicita documente și/sau informații suplimentare deținute de terți reprezintă o încălcare a prevederilor art. 6 din Codul de procedură fiscală, iar în stabilirea situației fiscale constatările sunt incomplete. Astfel, persoana fizică subliniază că organul fiscal acționează cu dublă măsură atunci când analizează veniturile împrumutătorilor utilizând anumite documente atunci când încearcă să probeze diminuarea venitului, dar făcându-se că nu observă în aceleași documente și informații privind veniturile realizate și consideră că atât timp cât persoana fizică Z nu a fost supus unei inspecții fiscale care să stabilească în mod cert care sunt veniturile impozabile obținute de acesta în perioada 1995-2010, organul de verificare fiscală nu se poate pronunța cu valoare de

certitudine cu privire la veniturile nete obținute de persoana în cauză în fiecare an fiscal.

- organele fiscale au aplicat în mod greșit prevederile art. 79¹ din Codul fiscal și au utilizat în mod necorespunzător metodele indirecte pentru ajustarea bazei impozabile, respectiv metoda sursei și cheltuirii fondului, neprecizând care sunt motivele pentru care au selectat o singură metodă. În acest sens, datorită complexității, contestatara consideră că această metodă trebuia coroborată cu metoda patrimoniului.

- organele fiscale au ignorat principiul opozabilității efectelor contractului prevăzut de art. 973-976 din Codul civil din anul 1864, confundându-l cu principiul inopozabilității datei înscrisului sub semnătură privată prevăzut de art. 1182 din Codul civil din anul 1864.

- organele fiscale au ignorat efectele actelor juridice sub semnătură privată recunoscute de către părți, precum și legislația în vigoare referitoare la plățile în numerar, în condițiile în care au arătat faptul că i-au contactat pe cei doi împrumutători care au recunoscut expres contractele și au confirmat acordarea împrumuturilor.

- persoana fizică susține că în privința operațiunilor de încasări și plăți între persoane fizice nu există niciun act normativ care să reglementeze obligația acestora de a efectua aceste operațiuni prin intermediul instrumentelor de plată fără numerar.

- organele fiscale au analizat sursa împrumutătorilor fără a utiliza o formă de control fiscal asupra acestora, stabilind situația de fapt fiscală exclusiv pe baza documentelor ce le-au fost puse la dispoziție și a informațiilor pe care au considerat oportun să le solicite, fără a efectua și controale încrucișate deși legislația în vigoare permite acest lucru.

- persoana fizică susține că verificarea fiscală s-a efectuat în două direcții, vădit subiective, respectiv prima de a nu lua în seamă documentele justificative depuse și cea de-a doua de a nu verifica documente și afirmații care conțin indicii temeinice cu privire la existența veniturilor.

- organele fiscale au încercat să identifice sursa exactă a fiecărui împrumut/tranșă de împrumut în condițiile în care împrumutătorii aveau mai multe surse de venit și fluxuri semnificative de numerar, contestatara arătând că trasabilitatea reprezintă o operațiune imposibilă atunci când avem de-a face cu sume de bani în numerar sau în conturi bancare datorită caracterului fungibil al acestor bunuri, conform prevederilor art. 543 Cod civil, mai ales în situația în care persoana fizică și împrumutătorii fac parte din categoria oamenilor de afaceri.

- organele fiscale au făcut de mai multe ori abstracție de justificările surselor împrumutătorului Z prin înlăturarea unor documente justificative sau omiterea înserării veniturilor în calculul soldului matematic.

- persoana fizică contestatară pune în discuție în ce măsură organul de verificare fiscală avea dreptul să-i solicite să prezinte dovezi din care să rezulte că persoanele fizice care i-au acordat împrumuturile dispuneau de surse suficiente pentru acest lucru. În opinia sa, singurele dovezi pe care trebuia să le aducă sunt contractele de împrumut, mai ales că nu i se poate imputa faptul că împrumutătorul său nu poate face dovada fondurilor pentru acordarea împrumuturilor, și invocă în acest sens jurisprudența C.E.J. în materia TVA care, în virtutea principiilor buneii credințe și a neutralității fiscale, protejează poziția fiscală a unui contribuabil, în raport cu eventualele nereguli fiscale produse de terți.

Referitor la modalitatea de efectuare a verificării fiscale, persoana fizică X susține că, pe durata efectuării verificării fiscale i s-au solicitat clarificări în scris și i s-au înmânat 3 note explicative, care au avut drept scop stabilirea cuantumului numerarului deținut la purtător de contestatară la data de 01.01.2011 și 31.12.2011 și consideră că stabilirea numerarului la purtător nu are niciun temei legal și nu reprezintă o metodă sau o procedură reglementată de legislația în materie și susține că acest lucru nu are nicio relevanță în cadrul controlului deoarece, deținerea unui numerar reprezintă o faptă strict personală și nu a înțeles nici până în prezent sensul noțiunii de fonduri acumulate în numerar și nici relevanța unei asemenea noțiuni în cadrul verificării fiscale.

În legătură cu Raportul de expertiză contabilă extrajudiciară, persoana fizică verificată subliniază că scopul acestuia a fost de a demonstra că sursa creditărilor la 6 dintre societățile la care era acționar/asociat provenea din împrumuturile acordate de cele două persoane fizice Z și W în perioada 15.08.2008-05.07.2010. Mai mult, scopul expertizei a fost, așa cum afirmă contestatară, de a determina soldul disponibil la data începerii perioadei supuse verificării fiscale (01.01.2011) și nu acela de a stabili veniturile și cheltuielile totale aferente anului 2011.

Persoana fizică X consideră că organele de verificare fiscală au ascuns în mod deliberat constatările parțiale formulate urmare raportului de expertiză contabilă și nici nu a fost informată asupra faptului că documentele justificative depuse în susținerea acestui raport sunt insuficiente sau incomplete, argumentând că au fost încălcate prevederile art. 44 alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la creditările/restituirile de creditare la M S.R.L., aferente perioadei 06.11.2008-03.10.2010, contestatară susține că acestea nu sunt

relevante în cazul verificării fiscale și că nu au fost luate în calcul în cadrul expertizei contabile deoarece contractele de împrumut încheiate cu Z și W nu constituie sursa creditării acestei societăți. În acest sens, persoana fizică X prezintă un tabel cu situația sumelor primite cu titlu de împrumut între 15.08.2008 și 06.11.2008 comparativ cu sumele creditate în aceeași perioadă.

În legătură cu împrumuturile acordate de persoana fizică Z, contestatara apreciază că modul cum s-a desfășurat întâlnirea dintre acesta și organele fiscale a fost de natură să denatureze răspunsurile oferite de acesta la nota explicativă, iar interpretarea răspunsurilor de organele fiscale la întrebările formulate denotă rea-voință.

Contestatara consideră că împrumuturile acordate de Z persoanelor juridice, precum și restituirile acestor împrumuturi nu pot fi contestate, aceste sume fiind înregistrate în contabilitatea respectivelor societăți, iar modul de completare a declarațiilor de avere nu poate constitui un motiv suficient pentru ca echipa de verificare să nu ia în considerare contractul de împrumut din data de 15.08.2008.

Referitor la situația animalelor proprietate personală a lui Z, contestatara susține că acesta deținea dovezile proprietății asupra diverse efective de animale, pentru care a depus înscrisuri și consideră că, echipa de verificare nu a făcut constatări complete asupra tuturor împrumuturilor edificatoare în cauză.

În legătură cu fondurile provenite de la O S.A. persoana fizică contestatară precizează că faptul de a nu lua în considerare un venit pe motiv că înscrisurile prezentate nu au fost semnate și datate de către societatea emitentă contravine prevederilor art. 6 din Codul de procedură fiscală, mai ales că înscrisul provine din contabilitatea O S.A. și face referire expresă la plăți în numerar și prin conturi bancare, iar organele de verificare fiscală trebuiau să solicite documente suplimentare persoanei fizice Z.

Referitor la interpretarea dată de organele fiscale documentelor depuse de Z aferente perioadei 1995-2010, persoana fizică contestatară prezintă o serie de argumente, și anume:

- Z nu poate preciza cu exactitate sursa sumei de 000 lei pe care a împrumutat-o, însă poate face dovezile diverselor sume de bani de care a dispus în perioada în care a acordat împrumutul.

- în acest caz nu suntem în situația unei surse neidentificate ci a unei surse înlăturate din lipsa documentelor justificative (veniturile de la O S.A., veniturile de la P S.A. și veniturile din creșterea animalelor).

- în perioada acordării împrumuturilor (2008-2010) Z dispunea, doar din 2 surse (restituiri de împrumuturi și cesiune de acțiuni) de fonduri suficiente pentru acordarea împrumutului în sumă de 000 lei, în acest sens contestatara prezentând detaliat situația veniturilor obținute și a creditărilor acordate de împrumutantul Z. Astfel, contestatara susține că organele de verificare fiscală au ignorat venituri, au refuzat solicitarea de informații suplimentare și nu au luat în calcul trasabilitatea dată de intenția reală a părților.

Referitor la modul de apreciere al chitanțelor descărcătoare eliberate de Z, contestatara consideră că dovada plății în numerar se face în condițiile art. 1500 Cod civil prin predarea unei chitanțe liberatorii, iar dovada plății prin virament bancar se face în condițiile art. 1504 Cod civil și totodată, invocă și prevederile art. 1488 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din Codul civil.

Persoana fizică contestatară consideră că aceste chitanțe sunt opozabile părților chiar dacă nu au dată certă conform prevederilor art. 278 alin. (1) din Codul de procedură civilă și aduce argumente în acest sens, precizând și conținutul minimal pe care trebuie să-l îndeplinească chitanțele fiscale conform prevederilor Ordinului nr. 3512/2008.

Referitor la chitanța descărcătoare din data de 23.11.2014 prin care Z atestă faptul că a primit 000 lei, ce nu a fost recunoscută de organele fiscale pe motiv că acesta se afla încarcerat, contestatara susține că în acea dată persoana fizică Z era în permisie, fiind deținut în regim semi-deschis, și, mai mult decât atât, chitanța descărcătoare atestă plata datoriei și nu predarea personală a banilor.

În legătură cu contractul de finanțare semnat la data de 15.08.2008, persoana fizică X apreciază că potrivit prevederilor art. 13 alin. (1), coroborat cu art. 14 alin. (2) din Titlul IV al Legii nr. 99/1999, garanția reală asupra unor acțiuni aparținând unor societăți comerciale necotate pe o piață reglementată se constituie în mod valabil prin semnarea unui contract de garanție reală încheiat sub semnătură privată și constituie titlu executoriu, astfel, consideră că organele fiscale au reținut în mod eronat că nu s-a constituit garanția reală mobilă în favoarea împrumutătorului, în ciuda faptului că aceasta nu a fost înscrisă în arhiva electronică de garanții reale mobiliare și a faptului că acest contract de finanțare nu s-a mai executat până la final.

Persoana fizică anexează contestației contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat în data de 06.11.2008 între Z în calitate de vânzător și M S.R.L. în calitate de cumpărătoare, pentru suma de 000 lei, care nu a fost luat în considerare la calculul soldului matematic aferent perioadei 20.10.2008 -18.01.2009 și contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub. nr. 000/2007 de către BNP R, prin care W și S au vândut

terenul arabil în suprafață de 000 mp și un teren arabil în suprafață de 000 mp, pentru suma 000 euro, echivalentul a 000 lei, care nu a fost luat în considerare la calculul soldului matematic aferent perioadei 2008-2009, întrucât pe parcursul controlului, a fost depusă drept justificare contractul de promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 000/2007 de notar public T.

Referitor la împrumuturile acordate de persoana fizică W, contestatara susține următoarele:

- metoda de determinare a soldului matematic al disponibilului deținut de W este incorectă întrucât acesta a fost stabilit pe baza documentelor folosite cu titlu exemplificativ, persoana fizică împrumutătoare nu era obligată să țină o evidență contabilă iar organele fiscale nu au solicitat dovezi suplimentare sau identificarea altor venituri impozabile.

- persoana verificată nu are posibilitatea nici de a identifica și nici de a obține documente justificative referitoare la veniturile împrumutătorului W.

Pentru a argumenta susținerile sale, contestatara învederează că organele fiscale nu au luat în considerare venituri în sumă totală de 000 lei, pe care le prezintă în mod detaliat, prin calcul matematic, în cuprinsul contestației precum și influențele rezultate.

Referitor la chitanțele descărcatoare, persoana fizică verificată aduce aceleași argumente ca și în cazul împrumutătorului Z.

În legătura cu restituirea împrumuturilor către W, persoana fizică X susține ca dintr-o eroare a fost depus la bancă contractul de împrumut din data de 30.06.2010 în valoare de 000 lei, și că nu este normal ca existența unei astfel de greșeli de formă să însemne că împrumutul sau restituirea nu au existat.

De asemenea, persoana fizică susține că, potrivit constatărilor prevăzute în Raportul de inspecție fiscală, verificarea fiscală a avut o durată de 427 zile, contrar prevederilor art. 38 din Procedura de aplicare referitoare la durata verificării fiscale, iar prin argumentele prezentate consideră că un termen de 152 de zile, din totalul de 241 zile de prelungire a duratei verificării fiscale, din motive neimputabile acesteia, a condus la calculul de dobânzi și penalități în sumă de 000 lei în sarcina sa, pentru care solicită anularea.

În concluzie, având în vedere cele prezentate, persoana fizică verificată consideră că nu sunt aplicabile prevederile art. 79¹ din Codul fiscal, întrucât în cadrul controlului a fost identificată astfel sursa tuturor fondurilor utilizate de aceasta în cursul anului 2011, fapt pentru care solicită anularea Deciziei de impunere nr. 000/2015, a Raportului de verificare fiscală nr. 000/2015 și a

Procesul-verbal nr. 000/2015 precum și restituirea sumelor plătite în temeiul actului administrativ fiscal.

II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2015, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice, au constatat că între venitul estimat pe baza situației fiscale personale, obținut de persoana fizică X în perioada 01.01.2011-31.12.2011 și anume 000 lei și venitul declarat de persoana fizică menționată și de plătitorii de venit și anume 000 lei există o diferență semnificativă în sensul art. 109¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv diferența între venitul estimat pe baza situației fiscale personale și venitul declarat, este mai mare de 10% din venitul declarat și totodată este mai mare decât valoarea de 50.000 lei.

Persoana fizică verificată a prezentat în vederea justificării sursei sumelor în numerar utilizate, în perioada 15.08.2008-31.12.2011, pentru creditarea societăților comerciale, 6 contracte de împrumut, de la două persoane fizice, în sumă totală de **000 lei**, după cum urmează:

- contractul de finanțare din 15.08.2008 încheiat cu Z, în sumă de 000 lei, cu următoarele trageri:

- a) în data de 15.08.2008 – 000 lei;
- b) în data de 20.10.2008 – 000 lei;
- c) în data de 18.01.2009 – 000 lei;
- d) în data de 14.03.2009 – 000 lei;
- e) în data de 19.09.2009 – 000 lei;
- f) în data de 10.05.2010 – 000 lei;
- g) în data de 05.07.2010 – 000 lei;

- contractul de împrumut din 05.09.2008 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;

- contractul de împrumut din 19.12.2008 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;

- contractul de împrumut din 04.03.2009 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;

- contractul de împrumut din 27.10.2009 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;

- contractul de împrumut din 30.06.2010 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;

Din analiza contractelor de împrumut prezentate de persoana verificată, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

- modalitatea de plată a împrumuturilor s-a menționat că ar fi fost în numerar;
- împrumuturile au fost fără dobândă;
- termenul de rambursare a împrumuturilor a fost de 5 ani, iar în cursul anului 2011 nu s-a identificat nicio rambursare a acestora;
- suma de 000 lei, acordată în primul contract de persoana fizică Z, a fost pusă la dispoziția împrumutatei sub forma a 7 trageri periodice, întocmindu-se anexe la contract;
- restituirea împrumutului din contractul de finanțare acordat de persoana fizică Z, în valoare totală de 000 lei, a fost garantată cu o garanție reală mobilă asupra a 000 acțiuni deținute de persoana fizică X la K S.A., în valoare totală de 000 lei;
- în contractele încheiate cu persoana fizică W, la art. 2 - Termenul de rambursare, s-a menționat obligația împrumutatei să restituie la termenul prevăzut, suma împrumutată sau un anumit număr de acțiuni la fondul N;
- sumele împrumutate nu au fost în totalitate folosite de persoana fizică verificată respectiv, din suma totală de 000 lei a fost folosită suma de 000 lei, până la data de 31.12.2010, conform concluziilor raportului de expertiză prezentat. Această situație este în contradicție cu afirmațiile persoanei fizice X din Nota explicativă dată în data de 24.09.2014 potrivit căreia a deținut sume în numerar întrucât a avut nevoie să ruleze în societățile comerciale pe care le-a finanțat (pentru investiții planificate).

Întrucât persoana fizică verificată nu a declarat soldul numerarului la purtător, existent la data de 01.01.2011 prezentând doar un raport de expertiză contabilă extrajudiciară care nu reflectă, în totalitate, situația creditărilor efectuate de persoana fizică X către societăți comerciale, fără a prezenta documente justificative în susținerea concluziilor acestui raport, soldul disponibil al numerarului, la data de 01.01.2011, a fost stabilit de organul fiscal.

În vederea verificării operațiunilor menționate în contractele de împrumut, organele de verificare fiscală au întreprins următoarele acțiuni:

În ceea ce privește împrumuturile acordate de persoana fizică Z, în sumă de 000 lei, având în vedere faptul că acesta se afla încarcerat s-a solicitat prin adresa înregistrată la Direcția Verificări Fiscale sub nr. 000/2014, acordul în vederea audierii acestuia în incinta penitenciarului unde se afla încarcerat. Prin adresa nr. 000/2014 înregistrată la Direcția Verificări Fiscale sub nr. 000/2014, s-a comunicat acordul privind audierea numelui Z, pentru efectuarea unei cercetări la fața locului, în vederea solicitării de informații de la numitul Z, privind contractul de finanțare, în sumă de 000 lei, sumă acordată persoanei verificate X în perioada 2008-2010, cu această ocazie,

Întocmindu-se Procesul verbal înregistrat la Direcția Verificări Fiscale sub nr. 000/2015.

În data 09.04.2015, persoana fizică D a depus în numele persoanei fizice Z, nota explicativă și documente justificative, prin adresa înregistrată sub nr. 000/2015 la M.F.P – A.N.A.F. și nr. 000/2014 la Direcția Verificări Fiscale.

Din analiza notei explicative și a documentelor justificative depuse odată cu aceasta, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică Z nu a precizat data restituirii împrumutului acordat, modalitatea de acordare, sursele sumei de 000 lei, neprezentând documente justificative în susținerea afirmațiilor sale.

1. Referitor la împrumutul acordat de persoana fizică Z, în sumă de 000 lei, persoanei fizice X, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

a) Din analiza documentelor prezentate, în cazul tranșelor de împrumut din datele de 18.01.2009, 14.03.2009 și 10.05.2010, în valoare totală de 000 lei, organul fiscal a constatat că existau fonduri suficiente pentru a putea acoperi cuantumul acestor tranșe de împrumut, la datele acordării, conform soldului matematic al disponibilului deținut de persoana fizică Z și că au fost prezentate documente justificative în care se menționează restituirea acestor împrumuturi (extrase bancare, declarații pe propria răspundere, mențiunile băncii privind restituirile de împrumut) în ceea ce privește suma de 000 lei, prin urmare organul fiscal a luat în considerare suma de 000 lei ca sursă a împrumuturilor acordate pentru finanțarea societăților comerciale deținute de persoana fizică verificată.

b) Din analiza documentelor prezentate, în cazul tranșelor de împrumut din datele de 15.08.2008, 20.10.2008, 19.09.2009 și 05.07.2010, în valoare totală de 000 lei, organul fiscal a constatat că nu existau fonduri suficiente pentru a putea acoperi cuantumul acestor tranșe de împrumut, la datele acordării, conform soldului matematic al disponibilului deținut de persoana fizică Z și că nu au fost prezentate documente justificative și probe privind trasabilitatea acestor sume, care să conducă la concluzia că aceste sume au constituit sursă pentru împrumutul acordat.

Prin urmare, în baza acestor 2 constatări, luate cumulativ, organul fiscal nu a luat în considerare suma de 000 lei ca sursă a împrumuturilor acordate pentru finanțarea societăților comerciale deținute de persoana fizică verificată.

Organul fiscal a analizat documentele prezentate doar prin prisma relației persoanei fizice Z cu persoana fizică verificată și nu a urmărit

stabilirea situației veniturilor și cheltuielilor persoanei fizice Z în perioada 1995-2010.

Din analiza documentelor prezentate de persoana fizică X în data de 18.09.2015, în vederea justificării restituirii împrumutului acordat de Z, organele de verificare fiscală au constatat că se menționează restituirea integrală a împrumutului, în perioada 2012-2014, fără corelarea sumelor restituite cu tranșele de împrumut. În ceea ce privește chitanța descărcătoare din 23.11.2014, în care persoana fizică Z a declarat că a primit suma de 000 lei, echipa de verificare nu a luat în considerare declarația întrucât, la data de 23.11.2014, acesta se afla încarcerat.

2. Referitor la împrumuturile acordate de persoana fizică W, în sumă totală de 000 lei, organele de verificare fiscală au constatat următoarele:

a) Din analiza documentelor prezentate, în cazul împrumuturilor din datele de 27.10.2009 și 30.06.2010, în valoare totală de 000 lei, organul fiscal, a constatat că existau fonduri suficiente pentru a putea acoperi cuantumul acestor împrumuturi, la datele acordării, conform soldului disponibilului deținut de persoana fizică W și că au fost prezentate documente justificative privind restituirea acestor împrumuturi (contract de cesiune de acțiuni ale K S.A., încheiat între X și W în data de 29.09.2014, contract de schimb acțiuni ale K S.A. la L și certificatul de atestare a calității de acționar a persoanei fizice W la L) în ceea ce privește suma de 000 lei, prin urmare organul fiscal a luat în considerare suma de 000 lei ca sursă a împrumuturilor acordate pentru finanțarea societăților comerciale deținute de persoana fizică verificată.

b) Din analiza documentelor prezentate, în cazul împrumuturilor din datele de 05.09.2008, 19.12.2008 și 04.03.2009, în valoare totală de 000 lei, organul fiscal a constatat că nu existau fonduri suficiente pentru a putea acoperi cuantumul acestor tranșe de împrumut, la datele acordării, conform soldului matematic al disponibilului deținut de persoana fizică W și că nu au fost prezentate documente justificative și probe privind trasabilitatea acestor sume, care să conducă la concluzia că aceste sume au constituit sursă pentru împrumutul acordat.

Prin urmare, în baza acestor două constatări, luate cumulativ, organul fiscal nu a luat în considerare suma de 000 lei ca sursă a împrumuturilor acordate pentru finanțarea societăților comerciale deținute de persoana fizică verificată.

Organul fiscal a analizat documentele prezentate doar prin prisma relației persoanei fizice W cu persoana fizică verificată și nu a urmărit stabilirea situației veniturilor și cheltuielilor persoanei fizice W în perioada 1995-2010.

În documentele prezentate de persoana fizică X în data de 18.09.2015, în vederea justificării restituirii împrumutului acordat de W, se menționează restituirea sumei totale de 000 lei, sumă mai mare decât valoarea totală a împrumuturilor acordate de 000 lei, în condițiile în care împrumutul acordat în data de 04.03.2009, în valoare de 000 lei nu a figurat ca fiind restituit, iar împrumutul acordat în data de 30.06.2010, în valoare de 000 lei, a apărut ca restituit de două ori, prezentându-se documente justificative diferite, respectiv contractul de cesiune de acțiuni ale K S.A., încheiat între X și W în data de 29.09.2014 și extrase bancare și declarații pe propria răspundere privind restituirea prin virament bancar în perioada 12.03 – 03.09.2015.

La stabilirea soldului inițial al numerarului la data de 01.01.2011, organele de verificare fiscală au avut în vedere următoarele:

- răspunsul persoanei verificate, precum că *"prin fonduri acumulate în numerar înțelege sume de bani adunate în timp în scopul creșterii averii personale iar sumele de bani pe care le-a deținut nu sunt rezultatul unei acumulări ci provin din surse proprii și împrumuturi, iar în afară de nevoile personale au fost utilizate în rulajul societăților pentru investiții, asigurarea cash-flow-ului și nu pentru economisire."*

- încasările din împrumuturile de la persoane fizice în perioada 15.08.2008-31.12.2010 luate în calcul de organul fiscal – 000 lei;

- restituiri împrumuturi acordate societăților comerciale în perioada 15.08.2008-31.12.2010 – 000 lei, de la:

- A S.A. – 000 lei;
- B S.A. – 000 lei;
- C S.A. – 000 lei;
- M S.R.L. – 000 lei.

- împrumuturi acordate societăților comerciale în perioada 15.08.2008-31.12.2010–000 lei, conform situațiilor anexă din expertiza prezentată de persoana verificată și constatările organului fiscal din analiza documentelor contabile transmise de M S.R.L., astfel:

- A S.A. – 000 lei;
- K S.A. – 000 lei;
- F S.A. – 000 lei;
- B S.A. –000 lei;
- E S.A. –000 lei;
- C S.A. –000 lei;
- M S.R.L.– 000 lei.

Având în vedere aceste documente, organele de verificare fiscală au considerat că soldul inițial al numerarului deținut de persoana verificată X la data de 01.01.2011 a fost de **000 lei**, determinat ca diferența dintre sumele încasate cu titlu de împrumut - 000 lei și diferența dintre totalul împrumuturilor acordate – 000 lei și totalul împrumuturilor restituite - 000 lei, operațiuni efectuate în perioada 15.08.2008-31.12.2010.

În vederea stabilirii bazei impozabile ajustate prin metode indirecte echipa de verificare fiscală a utilizat metoda sursei și cheltuirii fondului, prin compararea cheltuielilor efectuate de persoana verificată cu veniturile declarate, astfel organele de verificare fiscale au constatat că în anul 2011 utilizarea fondurilor, în sumă de 000 lei a fost mai mare decât sursa fondurilor, în sumă de 000 lei, diferența de 000 lei reprezentând venituri a căror sursă nu a fost identificată.

În urma calculului impozitului pe veniturile datorate de persoana fizică pentru perioada verificată, corespunzător bazei impozabile ajustate, organele de verificare fiscală au stabilit că diferența de impozit pe venit datorat de persoana fizică verificată este de **000 lei**, pentru care au calculat dobânzi până la data de 28.09.2015 în sumă de **000 lei** și penalități de întârziere până la data de 28.09.2015, în sumă de **000 lei**.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de persoana fizică contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

1. Aspecte procedurale:

1.1. În ceea ce privește invocarea de către persoana fizică a faptului că durata verificării fiscale a fost depășită, iar din totalul de 241 zile de prelungire a duratei de verificare, 152 zile se datorează organelor fiscale ceea ce a condus la calculul de dobânzi și penalități în sumă de 000 lei în sarcina sa, pentru care solicită anularea, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Din coroborarea prevederilor art. 109² alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data începerii verificării fiscale, respectiv la data de 28.07.2014:

“ART. 109² Locul și durata desfășurării verificării

(2) Durata efectuării verificării este stabilită de organul fiscal și nu poate fi mai mare de 6 luni, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate”,

cu prevederile art. 38 alin. (2) din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, conform căroră:

”ART. 38

(2) Perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organul fiscal pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale.”,

se reține că, durata desfășurării verificării fiscale nu poate fi mai mare de 6 luni, iar la calculul acesteia nu sunt incluse perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organele de verificare fiscală pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

Potrivit prevederilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală data încheierii verificării fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept.

Astfel, se reține că verificarea fiscală începe la data comunicată prin avizul de verificare și se finalizează la data programată pentru discuția finală cu persoana fizică.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că Avizul de verificare fiscală nr. 000/2014 a fost comunicat persoanei fizice verificate la data de 000/2014, data începerii verificării situației fiscale personale este data comunicată în aviz, respectiv data de 28.07.2014, iar data încheierii verificării fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul, respectiv data de 28.09.2015, iar perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organul fiscal pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale, conform prevederilor art. 38 alin. (2) din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate.

Astfel, acțiunile întreprinse de organele de verificare fiscală reprezentând cercetări la fața locului și solicitări de informații de la terți au fost justificate și motivate în cuprinsul Raportului de verificare fiscală, informațiile obținute fiind necesare în stabilirea bazei impozabile ajustate, conform prevederilor art. 42 din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate.

Totodată, se reține că și în cazul în care termenul de desfășurare a verificării fiscale, prevăzut de art. 109² alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ar fi depășit, acesta este un termen de recomandare, având în vedere că nu s-a prevăzut nicio sancțiune pentru nerespectarea lui. Fiind un termen de recomandare și nu unul sancționator, de decădere, nerespectarea acestuia nu poate determina decăderea

organelor de verificare fiscală din dreptul de a finaliza verificarea fiscală, sancțiune introdusă de legiuitor abia la data de 01.01.2016, data modificării noului cod de procedură fiscală.

Incidente speței îi sunt și considerentele Curții de Apel București din Sentința civilă nr. 1356/30.04.2014, pronunțată în Dosar nr. 6657/2/2012, rămasă definitivă prin nerecurare, care constată ca neîntemeiate criticile reclamantei cu privire la nulitatea deciziei de impunere pentru neregularitatea procedurii de desfășurare a inspecției fiscale, respectiv depășirea termenului de definitivare a inspecției fiscale.

În ceea ce privește nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit doctrinei, trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină actul administrativ fiscal, producerea unei vătămări, precum și ca respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât se desprinde concluzia că sancțiunea nulității intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate, iar în speță, o atare vătămare nu a fost provocată contestatoarei.

De altfel, la art. 46 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează în mod expres care sunt cauzele care atrag nulitatea actelor administrativ fiscale, respectiv:

“Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

Referitor la susținerea contestatarii cu privire la faptul că, din totalul de 241 zile de prelungire a duratei de verificare, 152 zile se datorează organelor fiscale, ceea ce i-a adus un prejudiciu de 000 lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, pe de o parte s-a arătat că prelungirea duratei de verificare este justificată, iar pe de altă parte indiferent de data stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare de plată, dacă aceste obligații datorate bugetului de stat sunt stabilite în interiorul termenului de prescripție prevăzut de Codul de procedură fiscală, ca urmare a stabilirii impozitului pe venit, contribuabilul datorează accesorii potrivit art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 120¹ alin. (1) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dobânzile/majorările și

penalitățile de întârziere reprezentând o sancțiune pentru neplata la scadență a obligațiilor datorate bugetului general consolidat, debit ce s-a aflat la dispoziția contribuabilului. Astfel, accesoriile sunt percepute ca un echivalent al lipsei folosinței sumelor ce trebuiau achitate de contribuabil, scopul lor fiind acela de a acoperi un prejudiciu cauzat bugetului de stat.

1.2. În ceea ce privește argumentul privind nerespectarea de către organele de verificare fiscală a dreptului de apreciere și a bunei credințe, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Potrivit art. 6 și art. 12 din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevăd următoarele:

” ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ART. 12 Buna-credință

Relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii.”

Din analiza prevederilor legale mai sus explicitate, se reține că organele de verificare fiscală, pentru stabilirea stării de fapt fiscale, au obligația să analizeze toate actele și faptele ce rezultă din activitatea contribuabilului, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale.

Astfel, se reține că organele de verificare fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a persoanei fizice, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale.

Totodată, relațiile dintre contribuabil și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, care se prezumă până este dovedit contrariul, iar interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului, așa cum este exprimată în lege.

Având în vedere cele de mai sus, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că pentru stabilirea cât mai corectă a stării de fapt fiscale a contribuabilului supus verificării, în virtutea rolului activ, organele de verificare fiscală au solicitat, în vederea clarificării situației, explicații și documente justificative de la contestatară, documente și informații de la terți, analizând totodată și informațiile existente în bazele de date ale ANAF.

În speță, din documentele aflate la dosarul cauzei, reiese cu claritate că organul fiscal a prezumat buna-credință a contestatarii prin faptul că

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice s-a efectuat în baza tuturor documentelor justificative puse la dispoziție, sub semnătură, de către aceasta.

Întrucât, prin constatările proprii și informațiile primite ca urmare a solicitărilor transmise, nu au rezultat elemente clare și concludente care să ateste sursa fondurilor utilizate, organele de verificare fiscală au apreciat, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale, procedând la stabilirea și informarea persoanei fizice cu privire la constatările rezultate din verificarea situației fiscale patrimoniale, neexistând elemente privind nerespectarea de către organele de verificare fiscală a principiului bunei-credințe. Totodată, se reține că prezumarea bunei credințe nu presupune ca organele de verificare fiscală să admită orice fel de afirmații ale contribuabilei, fără ca acestea să fie coroborate cu alte mijloace de probă, conform legii.

Față de cele reținute, organul de soluționare înțelege că în limita documentelor și mijloacelor de probă prezentate de persoana fizică verificată, organele de verificare fiscală au dat dovadă de bună-credință în aprecierea surselor de fonduri indicate de contestatară, motiv pentru care argumentul persoanei fizice contestat are nu se poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei.

Astfel, coroborat cu prevederile legale citate, se constată că argumentele persoanei fizice privind nerespectarea prevederilor legale și procedurale privind emiterea deciziei de impunere nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, fapt pentru care se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

2. Aspecte de fond:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă persoana fizică datorează obligațiile fiscale în quantumul stabilit de organele de verificare fiscală aferent perioadei 01.01.2011-31.12.2011, în condițiile în care pentru o parte din împrumuturile contractate, nici în timpul verificării fiscale, și nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac, nu a probat sursa fondurilor utilizate, iar pentru o altă parte a acestor împrumuturi argumentele invocate de contestatară, raportate la reținerile din raportul de verificare fiscală, conduc la o altă situație de fapt decât cea stabilită de organele de verificare fiscală.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

În fapt, organele de verificare fiscală au constatat, urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011, că aceasta a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând în principal împrumuturi acordate societăților comerciale unde aceasta deținea calitatea de asociat/acționar, dar și achiziția unui bun imobil și a unor acțiuni/părți sociale, cheltuieli personale destinate traiului, vacanțelor și călătoriilor, impozite și taxe achitate, cheltuieli cu onorarii și comisioane bancare, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând în principal încasări din restituirea împrumuturilor acordate unor societăți comerciale, dar și venituri impozabile declarate și încasate (salarii, dobânzi bancare, venituri din cedarea folosinței bunurilor, dividende, venituri din premii și jocuri de noroc impozabile), venituri neimpozabile/scutite (restituire amendă, venituri din premii și jocuri de noroc neimpozabile) precum și diminuarea soldurilor conturilor bancare și a numerarului la purtător, încasări din vânzarea de părți sociale și bunuri imobile, rezultând astfel o diferență de venituri suplimentare din surse neidentificate în sumă de 000 lei.

În vederea determinării numerarului deținut la începutul și sfârșitul anului 2011, precum și a sursei din care provine acesta, organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice verificate X informații, clarificări, explicații, documente justificative și alte mijloace de probă.

Din reconstituirea intrărilor și utilizării numerarului, corelat cu informațiile rezultate din analiza operațiunilor financiare reflectate în documentele avute la dispoziție sau obținute de la terți, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică nu a putut prezenta documente justificative sau alte mijloace de probă din care să rezulte modul în care a dobândit, deținut și utilizat în acest sens suma de 000 lei, reprezentând diferența dintre alocări și surse.

Astfel, organele de verificare fiscală au stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011, baza impozabilă suplimentară în sumă de 000 lei pentru care a calculat impozit pe venit în sumă de 000 lei. Totodată, au fost calculate accesorii aferente impozitului pe venit reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei.

Prin contestație, persoana fizică X a prezentat contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat în data de 06.11.2008 între Z în calitate de vânzător și M S.R.L. în calitate de cumpărătoare, pentru suma de 000 lei și susține că nu a fost luat în considerare de organele de verificare fiscală.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 109¹ alin. (6) lit. a) și ale art. 109⁴ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 109¹

(6) Metodele indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele:

a) metoda sursei și cheltuirii fondului. Metoda constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării."

"ART. 109⁴

Rezultatul verificării va fi consemnat într-un raport scris în care se vor prezenta constatările din punct de vedere faptic și legal. Raportul va sta la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza impozabilă.",

coroborate cu prevederile art. 1, art. 5 lit. a), art. 6 alin. (1) și (3) și art. 7 alin. (1)-(4) din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

"ART. 1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 109¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

ART. 5 Metodele indirecte utilizate pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele:

a) metoda sursei și cheltuirii fondului;

ART. 6

(1) Selectarea metodelor indirecte pentru ajustarea bazei impozabile este de competența organelor fiscale.

(3) Utilizarea metodelor indirecte se poate face individual sau combinat, în funcție de complexitatea, dificultățile, sursele de informații și de perioada verificată.

ART. 7

(1) Metoda sursei și cheltuirii fondului constă în compararea cheltuielilor efectuate de o persoană fizică cu veniturile declarate în perioada verificată. Orice cheltuială în exces față de valoarea declarată a veniturilor poate reprezenta venit impozabil nedeclarat.

(2) Pentru reconstituirea venitului obținut atât din surse impozabile, cât și din surse neimpozabile, care este luat în considerare la stabilirea bazei impozabile ajustate, se au în vedere fluxurile de numerar.

(3) Pentru aceasta, fluxurilor de numerar li se asociază cheltuielile și veniturile persoanei fizice, determinându-se astfel în întregime numerarul utilizat pentru efectuarea cheltuielilor, care va fi comparat cu numerarul încasat din orice sursă.

(4) Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate se va calcula balanța veniturilor și cheltuielilor efectuate, fiind luate în considerare veniturile, respectiv sumele încasate, cheltuielile totale, veniturile neimpozabile, creșterile și descreșterile nete ale activelor în perioada verificată.

(5) Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării.”

Se reține că organul fiscal la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și cheltuirii fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

”ART. 79¹

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

iar conform prevederilor art. 50 din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate:

”În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare fiscală sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte

mijloace de la verificare, organele fiscale stabilesc baza impozabila ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizia de impunere.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organele de verificare fiscală au în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au efectuat verificări privind situația fiscală personală a persoanei fizice X, aferentă anului 2011, stabilind că a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând 000 lei majorarea patrimoniului imobiliar, 000 lei cheltuieli personale destinate traiului, 000 lei vacanțe și călătorii personale, 000 lei impozite și taxe plătite, 000 lei împrumuturi acordate societăților comerciale, 000 lei achizitii de acțiuni și 000 lei cheltuieli cu onorarii și comisioane bancare, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă 000 lei, reprezentând 000 lei venituri declarate și încasate, 000 lei venituri neimpozabile, 000 lei diminuarea numerarului în conturi bancare, 000 lei vânzare de acțiuni, 000 lei vânzare proprietăți imobiliare, 000 lei fonduri din restituiri ale împrumuturilor acordate, 000 lei diminuarea numerarului la purtator, rezultând astfel o diferență de venituri suplimentare din surse neidentificate în sumă de 000 lei.

În vederea determinării numerarului la purtator, organele de verificare fiscală au solicitat explicații, iar conform răspunsurilor la notele explicative din data de 09.09.2014, 24.09.2014 și 15.10.2014 persoana fizică nu a precizat cuantumul deținut, însă a prezentat în vederea justificării sursei sumelor în numerar utilizate, în perioada 15.08.2008 - 31.12.2011, pentru creditarea societăților comerciale, 6 (șase) contracte de împrumut, de la două persoane fizice, în sumă totală de 000 lei, după cum urmează:

- contractul de finanțare din 15.08.2008 încheiat cu Z, în sumă de 000 lei, cu următoarele trageri:

- în data de 15.08.2008 – 000 lei;
- în data de 20.10.2008 – 000 lei;
- în data de 18.01.2009 – 000 lei;
- în data de 14.03.2009 – 000 lei;
- în data de 19.09.2009 – 000 lei;

- în data de 10.05.2010 – 000 lei;
- în data de 05.07.2010 – 000 lei;
 - contractul de împrumut din 05.09.2008 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;
 - contractul de împrumut din 19.12.2008 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;
 - contractul de împrumut din 04.03.2009 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;
 - contractul de împrumut din 27.10.2009 încheiat cu W, în sumă de 000 lei;
 - contractul de împrumut din 30.06.2010 încheiat cu W, în sumă de 000 lei.

Urmare analizei documentelor prezentate, organele de verificare fiscală nu au luat în calcul tranșele de împrumut din datele de 15.08.2008, 20.10.2008, 19.09.2009 și 05.07.2010, în valoare totală de 000 lei de la persoana fizică Z și nici împrumuturile din datele de 05.09.2008, 19.12.2008 și 04.03.2009, în valoare totală de 000 lei, de la persoana fizică W, drept surse de fonduri la stabilirea situației fiscale personale, întrucât nu au fost prezentate documente justificative din care să reiasă că împrumutătorii dețineau fonduri suficiente în vederea acordării acestor împrumuturi.

Față de aceste constatări, organul de soluționare a contestației reține că:

1. În ceea ce privește împrumutul în sumă de 000 lei de la persoana fizică Z, se rețin următoarele:

Persoana fizică X a prezentat contractul de finanțare din data de 15.08.2008, prin care persoana fizică Z, în calitate de împrumutator, se obliga să pună la dispoziția împrumutatei, respectiv persoana fizică X nu mai puțin de 000 lei.

Scopul contractului este finanțarea activității curente și a investițiilor efectuate de către societățile C S.A., F S.R.L., B S.A., K S.A., G S.R.L. și A S.A. sau în oricare alte societăți în cadrul cărora părțile, împrumutatorul și împrumutatul sunt sau vor dobândi calitatea de asociați sau acționari.

În contractul de împrumut este prevăzut că sumele de bani vor fi puse la dispoziția împrumutatei sub forma unor trageri (solicitări de plată) periodice, în funcție de nevoile acesteia, pentru fiecare tragere urmând a încheia o anexă la contract.

De asemenea, este prevăzut că împrumutul se va restitui în aceeași monedă în care a fost dat, integral sau parțial în funcție de posibilitățile

financiare ale împrumutatei, în numerar sau prin virament bancar în contul indicat de către împrumutător.

Contractul de finanțare se încheie pe o durată de 5 ani de la data semnării, respectiv de la data de 15.08.2008, până la 15.08.2013, iar pentru sumele primite în numerar împrumutătorul are obligația să elibereze chitanța liberatorie.

Persoana fizică X a mai prezentat și 7 anexe la contractul de finanțare încheiat la data de 15.08.2008, astfel:

- a) anexa nr. 1/15.08.2008, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 15.08.2008 suma de 000 lei, împrumutatei;
- b) anexa nr. 2/20.08.2008, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 20.10.2008 suma de 000 lei, împrumutatei;
- c) anexa nr. 3/18.01.2009, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 18.01.2009 suma de 000 lei, împrumutatei;
- d) anexa nr. 4/14.03.2009, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 14.03.2009 suma de 000 lei, împrumutatei;
- e) anexa nr. 5/15.09.2009, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 19.09.2009 suma de 000 lei, împrumutatei;
- f) anexa nr. 6/10.05.2010, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 10.05.2010 suma de 000 lei, împrumutatei;
- g) anexa nr. 7/05.07.2010, în care se menționează că împrumutătorul Z, predă în data de 05.07.2010 suma de 000 lei, împrumutatei.

Se reține că persoana fizică verificată a pus la dispoziția organelor de verificare fiscală și extrasele de cont din data de 19.09.2014 și respectiv 19.11.2014, reprezentând „contravaloare restituire împrumut conform contract”, suma de 000 lei și suma de 000 lei.

De asemenea, persoana fizică a depus 6 chitanțe descarcatoare potrivit cărora persoana fizică Z a declarat că a primit de la persoana fizică X suma totală de 000 lei, după cum urmează:

- în data de 27.06.2012, suma de 000 lei, reprezentând restituirea parțială a împrumutului acordat prin contractul de finanțare din 15.08.2008;
- în data de 21.09.2012 suma de 000 lei, reprezentând restituirea parțială a împrumutului acordat prin contractul de finanțare din 15.08.2008;
- în data de 21.03.2013 suma de 000 lei, reprezentând restituirea parțială a împrumutului acordat prin contractul de finanțare din 15.08.2008;
- în data de 05.04.2013 suma de 000 lei, reprezentând restituirea parțială a împrumutului acordat prin contractul de finanțare din 15.08.2008;
- în data de 01.10.2013 suma de 000 lei, reprezentând restituirea parțială a împrumutului acordat prin contractul de finanțare din 15.08.2008;

- în data de 23.11.2014 suma de 000 lei, reprezentând restituirea parțială a împrumutului acordat prin contractul de finanțare din 15.08.2008.

Cât privește chitantele liberatorii se rețin prevederile art. 1499 și art. 1500 din Codul Civil:

“ART. 1499 Mijloace de dovadă

Dacă prin lege nu se prevede altfel, dovada plății se face cu orice mijloc de probă.

ART. 1500 Chitanța liberatorie

(1) Cel care plătește are dreptul la o chitanță liberatorie, precum și, dacă este cazul, la remiterea înscrisului original al creanței.

(2) Cheltuielile întocmirii chitanței sunt în sarcina debitorului, în lipsă de stipulație contrară.

(3) În cazul în care creditorul refuză, în mod nejustificat, să elibereze chitanța, debitorul are dreptul să suspende plata.”

Din prevederile legale sus menționate, se reține că dovada plății se face cu orice mijloc de probă, iar cel care plătește are dreptul la o chitanță liberatorie.

Față de cele precizate, se reține că organele de verificare fiscală nu au luat în considerare aceste chitanțe liberatorii întrucât au constatat, pe baza documentelor prezentate, insuficiența fondurilor deținute de persoana fizică Z pentru împrumuturile în sumă totală de 000 lei. De asemenea au constatat că înscrisurile depuse cu titlu de chitanțe poartă semnătură, nu conțin mențiuni privind modalitatea plății și nu au dată certă așa cum prevede expres art. 278 Cod de procedură civilă.

Însă, pentru suma de 000 lei (000 lei din transele acceptate minus 000 lei virate prin contul bancar), organele de verificare fiscală au acceptat împrumutul pentru ca s-a făcut dovada existenței fondurilor.

Față de acest aspect, organul de soluționare a contestației nu reține constatarea potrivit căreia chitanțele liberatorii nu conțin mențiuni privind modalitatea plății și nu au dată certă, întrucât acestea sunt și datate și fac și referire la contractul de finanțare încheiat, iar potrivit art. 4.2.4 din contract, acestea se eliberează pentru sumele primite în numerar. Însă, coroborat cu celelalte mijloace de proba, organul de soluționare a contestației reține că împrumutătorul nu deținea fonduri suficiente pentru transele 1 (în valoare de 000 lei), 2 (în valoare de 000 lei), 5 (în valoare de 000 lei) și 7 (în valoare de 000 lei).

În vederea analizei deținerii de către împrumutătorul Z de fonduri necesare punerii la dispoziția persoanei fizice X, se reține faptul că Z nu a

precizat cu exactitate sursa fiecărei tranșe de împrumut, prezentând doar documente în vederea justificării deținerii de sume de bani, din perioada 1995-2010, ce ar fi putut fi surse pentru tranșele de împrumut acordat, astfel organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea unui sold (matematic) al disponibilului deținut de persoana fizică Z la datele acordării tranșelor de împrumut, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate și au constatat următoarele:

- în perioada 1995–2006, persoana fizică Z a obținut fonduri în sumă totală de 000 lei și a angajat cheltuieli în sumă totală 000 lei, diferența în sumă de 000 lei reprezentând fonduri realizate, or având în vedere cuantumul mic (000 lei) al diferenței rezultate dintre încasări și cheltuieli și în lipsa unor documente justificative și probe temeinice privind trasabilitatea acestei sume, nu au luat în considerare această sumă ca sursă pentru împrumutul acordat;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 15.08.2008, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 2007-15.08.2008 este de -000 lei (valoare negativă), de unde reiese că împrumutătorul nu ar fi deținut fonduri suficiente în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice X în data de 15.08.2008 a sumei de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 20.10.2008, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 2007-20.10.2008 este de 000 lei, de unde reiese că împrumutătorul nu ar fi deținut fonduri suficiente în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice X în data de 20.10.2008 a sumei de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 18.01.2009, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 2007-18.01.2009 este de 000 lei, de unde reiese că ar fi putut pune la dispoziția persoanei fizice X în data de 18.01.2009 suma de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 14.03.2009, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 2007-14.03.2009 este de 000 lei, de unde reiese că ar fi putut pune la dispoziția persoanei fizice X în data de 14.03.2009 suma de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 19.09.2009, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei

2007-19.09.2009 este de 000 lei, de unde reiese că împrumutătorul nu ar fi deținut fonduri suficiente în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice X în data de 19.09.2009 a sumei de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 10.05.2010, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 2007-10.05.2010 este de 000 lei, de unde reiese că ar fi putut pune la dispoziția persoanei fizice X în data de 10.05.2010 suma de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică Z la data de 05.07.2010, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 2007-05.07.2010 este de 000 lei, de unde reiese că împrumutătorul nu ar fi deținut fonduri suficiente în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice X în data de 05.07.2010 a sumei de 000 lei.

Prin urmare, se reține că organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică împrumutătoare Z pe de o parte a deținut fonduri pentru acordarea tranșelor de împrumut din datele de 18.01.2009, 14.03.2009 și 10.05.2010, în valoare totală de 000 lei, iar pe de altă parte nu a deținut fonduri suficiente pentru acordarea tranșelor de împrumut din datele de 15.08.2008, 20.10.2008, 19.09.2009 și 05.07.2010, în valoare totală de 000 lei.

Astfel, se reține că, potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organul fiscal poate determina situația de fapt fiscală pe baza aprecierii situațiilor în concordanță cu realitatea lor economică.

Față de documentele prezentate și constatările organelor de verificare fiscală, se reține că:

Potrivit Codului civil, contractul este un acord de voință între două sau mai multe părți, prin care se constituie, se modifică ori se stinge un raport juridic de obligații, iar prin încheierea contractului se înțelege realizarea acordului de voință al părților asupra clauzelor contractuale. Acest acord se realizează prin întâlnirea, pe deplin concordantă, sub toate aspectele, a unei oferte de a contracta, cu acceptarea acelei oferte. Oferta de a contracta și acceptarea ei reprezintă cele două laturi ale voinței de a contracta, laturi care, inițial, apar separate, dar care prin întâlnirea lor, ajung a se reuni în ceea ce se numește acordul de voință.

Se reține că art. 1204 din Codul Civil, prevede condițiile necesare pentru validitatea consimțământului: *"Consimțământul părților trebuie să fie serios,*

liber și exprimat în cunoștință de cauză”. Prin consimțământ („cum sentire”) se înțelege însuși acordul de voință al părților așa cum s-a manifestat la momentul încheierii contractului.

Astfel, voința părților trebuie exteriorizată, exprimată într-o anumită formă, pentru a se constata atât fiecare voință încorporată în contract cât și unirea lor, realizarea acordului de voință și, bineînțeles, momentul în care voințele se unesc (momentul formării contractului) întrucât din acest moment încep să producă efectele juridice avute în vedere de părți. Forma de exprimare a voinței la încheierea contractului se analizează în strânsă legătură cu condițiile de formă ale acestuia, ținându-se seama că în dreptul nostru funcționează regula consensualității potrivit căreia, pentru formarea valabilă a unui contract, este suficient acordul de voință al părților.

Totodată, se reține că potrivit art. 1270 alin. (1) din Codul Civil, *“Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.”*, coroborat cu cele ale art. 1272 din același act normativ *“Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar și la toate urmările pe care legea, obiceiul sau echitatea le dă obligației, după natura sa.”*, reiese caracterul obligatoriu al contractului legal încheiat.

Astfel, efectul imediat al oricărui contract este acela de a da naștere unor drepturi și obligații, astfel fiind determinată puterea obligatorie a contractului.

În speță, se reține și principiul de drept *“pacta sunt servanda”* care constituie principiul obligativității contractului între părți, principiu ce consfințește respectarea contractelor și executarea exactă a obligațiilor asumate prin acestea. Astfel, se reține că îndeplinirea exactă a obligațiilor asumate prin contract se impune părților întocmai ca legea, respectivele obligații fiind imperative și nu facultative pentru părțile contractante.

În conformitate cu dispozițiile art. 1166 din Codul Civil, contractul este acordul de voință dintre două sau mai multe persoane, prin dispozițiile art. 1240 alin. (1) din același act normativ, se specifică faptul că exprimarea consimțământului de a contracta poate fi exprimată verbal sau în scris. În situația în care se optează pentru încheierea unui contract în formă scrisă, acesta poate fi încheiat, atât sub semnătură privată, cât și în formă autentică, înscrisul făcând dovada între părți până la proba contrară.

Prin urmare, se reține că organele de verificare fiscală nu au pus sub semnul îndoielii contractul de finanțare încheiat de persoana fizică X cu persoana fizică Z, însă au solicitat prezentarea altor mijloace de probă care să justifice deținerea fondurilor necesare persoanei fizice împrumutătoare pentru punerea la dispoziția persoanei fizice verificate.

Referitor la suma de 000 lei reprezentând restituire creditare și sursele obținute din vânzarea participațiilor, obținute în anul 2005, de la O S.A., despre care contestatara susține că a fost înlăturată de la calcul soldului matematic al numerarului persoanei fizice Z se, rețin următoarele:

În urma solicitării organelor de verificare fiscală cu privire la sursa fondurilor necesare finanțării persoanei fizice X, persoana fizică Z a prezentat organului de verificare fiscală 3 (trei) fișe, respectiv:

- fișă împrumuturi Z, în care se menționează că în perioada 2005 – 2006, suma de achitat a fost de 000 lei, suma achitată a fost de 000 lei, iar rest de achitat a fost de 000 lei;

- fișă – capital social Z în care se menționează că în perioada 2005 – 2006, majorarea de capital a fost în sumă de 000 lei, rest de achitat a fost 0 lei;

- fișă titluri de credit Z în care se menționează că în perioada 2004 – 2006, valoarea titlurilor de credit a fost de 000 lei, valoarea cesiunii de titluri a fost de 000 lei, iar rest a fost o sumă de 000 lei reprezentând diferență.

Față de această susținere, organul de soluționare a contestației reține că în mod corect echipa de verificare a considerat că aceste înscrisuri, nesemnate și nedatate de societatea emitentă, nu reprezintă documente justificative, iar informațiile din aceste înscrisuri, în lipsa unor documente care să ateste obținerea de venituri, nu au relevanță în verificarea fiscală. Mai mult, din analiza acestor documente, nu reiese cuantumul veniturilor obținute, pe care organele de verificare fiscală trebuiau să le aibă în vedere în calculul numerarului deținut de persoana fizică Z în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice împrumutătoare.

Cât privește afirmația că veniturile realizate din retragerea participațiilor deținute reprezintă o faptă de notorietate, fiind mediatizată intens, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât nu sunt prezentate date concrete susținute de documente justificative din care să reiasă cuantumul veniturilor obținute de persoana fizică Z de la O S.A..

În ceea ce privește adeverința nr. 000/2015, pe care contestatara susține că organele de verificare fiscală nu au acceptat-o la calculul soldului matematic al numerarului persoanei fizice Z, se rețin următoarele:

În adeverință, A S.A. a consemnat că *"la data de 31.12.2005, soldul creditărilor efectuate de Z către această societate comercială a fost de 000 lei, acest sold fiind lichidat până în anul 2009, deasemenea domnul Z a încasat, în perioada 1999 - 2005, dobânzi în sumă de 000 lei"* deasemenea, se menționează că *"Z, în baza contractelor de împrumut încheiate cu S.C. P*

S.A. (pe care S.C. A S.A. a absorbit-o prin fuziune în 2005) a beneficiat de dobândă acordată în valoare de 000 lei la data de 31.12.2005”.

Organele de verificare fiscală, prin adresa nr. 000/2015, au solicitat informații de la A S.A., în vederea verificării operațiunilor de restituire împrumuturi invocate de persoana fizică Z, aferente perioadei 01.01.2006 – 31.12.2010.

Din analiza documentelor transmise de A S.A., prin adresele nr. 000/2015 și nr. 000/2015, aferente operațiunilor derulate cu Z, din punct de vedere al fluxurilor de numerar, au rezultat următoarele:

Organul fiscal a solicitat A S.A. transmiterea protocoalelor de predare – primire în cazul fuziunii cu P S.A. (pe care A S.A. a absorbit-o prin fuziune în 31.12.2005), precum și componența pe vechime a soldurilor conturilor contabile 167 – *”Alte împrumuturi și datorii”*, 455 – *”Sume datorate asociaților”* și 462 – *”Creditori diverși”*, însă A S.A. nu a comunicat aceste documente iar din analiza soldurilor conturilor contabile respective nu rezultă distinct sumele înregistrate ca dobânzi de la P S.A la data de 01.01.2006.

A S.A., la data de 01.01.2006, avea înregistrat în evidența contabilă un sold inițial creditor al contului 167.1 – *”Alte împrumuturi și datorii”*, în sumă de 000 lei, sold inițial creditor al contului 455 – *”Sume datorate asociaților”*, în sumă de 000 lei și sold inițial creditor al contului 462 – *”Creditori diverși”*, în sumă de 000 lei.

În ceea ce privește situația prezentată privind animalele proprietate personală a persoanei fizice Z, se reține că din analiza acesteia reiese numărul de capete oi și capre deținute pe ani, nefiind precizate veniturile obținute pentru a putea fi luate în calcul la stabilirea situației fiscale personale. Se reține că, organele de verificare fiscală nu au pus la îndoială deținerea acestor animale, însă au constatat că din documentele prezentate nu reiese venitul obținut de persoana fizică Z.

Astfel, având în vedere prevederile art. 50 din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, conform căruia *”În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare fiscală sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organele fiscale stabilesc baza impozabila ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizia de impunere.”*, se reține că organele de verificare fiscală în mod corect nu au luat în considerare această situație la stabilirea stării de fapt fiscale, având în

vedere că din conținutul acesteia nu reiese cuantumul deținut de persoana fizică Z din deținerea animalelor.

Cât privește susținerea că în perioada 2008-2010, persoana fizică Z a avut și alte venituri în afara restituirilor de creditare, respectiv suma de 000 lei încasată potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 000/2008 și suma de 000 lei încasată potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 000/2008, se reține că organele de verificare fiscală le-au luat în considerare la calculul soldului matematic deținut de persoana fizică Z, respectiv suma de 000 lei încasată de la două persoane fizice, conform contractului de vânzare-cumpărare, cu încheierea de autentificare nr. 000/2008 a fost cuprinsă în cuantumul fondurilor disponibile la data de 15.08.2008, iar suma de 000 lei încasată de la persoana fizică J, conform contractului de vânzare-cumpărare, cu încheierea de autentificare nr. 000/2008, a fost cuprinsă în cuantumul fondurilor disponibile la data de 20.10.2008, conform raportului de verificare fiscală, fapt pentru care nu se reține susținerea contestatarei.

În ceea ce privește operațiunile de creditare/restituire și cesiune de acțiuni ca sursă a finanțării acordate de persoana fizică Z către persoana fizică verificată, în suma de 000 lei, se reține că pe parcursul verificării fiscale nu au fost prezentate documente justificative în susținerea acestei afirmații, însă prin contestație persoana fizică a prezentat contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat în data de 06.11.2008 încheiat între Z în calitate de vânzător și M S.R.L.. în calitate de cumpărătoare, pentru suma de 000 lei.

Având în vedere că organele de verificare fiscală prin Adresa nr. 000/2016 au precizat că nu a fost prezentat în timpul verificării fiscale contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni (cesiune) încheiat în data de 06.11.2008 între Z în calitate de vânzător și M S.R.L.. în calitate de cumpărător, pentru suma de 000 lei, invocând prevederile art. 50 din HG 248/2011, cu modificările și completările ulterioare, organul de soluționare a contestației, în vederea exercitării rolului său activ, a solicitat organelor de verificare fiscală să își exprime punctul de vedere cu privire la influența acestui contract asupra stării de fapt fiscale, întrucât se reține că nu poate fi îngrădit dreptul contribuabilului la o justă judecată prin neluarea în considerare a documentului depus cu ocazia formulării contestației.

Prin Adresa nr. 000/2019, organele de verificare fiscală s-au limitat la a preciza că în timpul verificării fiscale, conform răspunsului la întrebarea din nota explicativă înaintată de persoana fizică Z, nu s-a menționat această

cesiune de acțiuni ca sursă a împrumuturilor și nici nu s-a prezentat contractul de cesiune.

De asemenea, organele de verificare fiscală au invocat aceleași prevederi ale art. 50 din HG 248/2011 conform cărora, dacă documentele nu sunt prezentate în termenul legal, organele de verificare fiscală stabilesc baza impozabilă ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizie de impunere. Totodată, au mai precizat că nu au fost prezentate documente justificative din care să rezulte plata efectivă a respectivei sume și nici data/datele calendaristice ale efectuării plății.

Față de cele precizate, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Conform prevederilor art. 276 alin. (1) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal.

Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora." Astfel, prin neluarea în considerare a documentelor depuse cu ocazia formulării contestației este îngădit dreptul contribuabilului la o justă judecată.

De asemenea, se reține că organele de verificare fiscală au precizat că nu au fost prezentate documente justificative din care să reiasă plata efectivă a sumei de bani fără să întreprindă demersuri în vederea identificării dacă persoana fizică Z a încasat sau nu aceste venituri.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că această încasare trebuie analizată atât din prisma contractului, cât și din prisma altor documente justificative, elemente probatorii solicitate în susținerea acestuia, sau a informațiilor deținute în baza de date, după caz.

În acest sens, se reține că organele de verificare fiscală nu au depus diligențele în vederea determinării stării de fapt fiscale, fapt pentru care având în vedere cele reținute, constatările organelor de verificare fiscală, raportat la argumentele și documentul prezentat de contestatară, nu au format convingerea organului de soluționare a contestației cu privire la încadrarea sumei de 000 lei primită de persoana fizică Z de la M S.R.L. în

urma vânzării de acțiuni și influența acestei sume asupra finanțării persoanei fizice X, conform contractului de finanțare.

Având în vedere cele reținute, se poate concluziona că suma de 000 lei, reprezentând contravaloarea contractului de cesiune creanțe ar fi putut influența tranșele 5 și 7 din contractul de finantare încheiat între persoana fizică Z și persoana fizică X, respectiv tranșa din data de 19.09.2009 în valoare de 000 lei și tranșa din data de 05.07.2010 în valoare de 000 lei.

2. În ceea ce privește împrumuturile contractate de la persoana fizică W în sumă de 000 lei, persoana fizică X a prezentat 3 contracte de împrumut, după cum urmează:

a) contractul de împrumut din data de 05.09.2008 încheiat între persoana fizică W, în calitate de împrumutător și persoana fizică X, în calitate de împrumutată, având ca obiect suma de 000 lei acordată în numerar cu titlu de împrumut fără dobândă la data încheierii contractului.

În contract se prevede că împrumutata se obligă să restituie împrumutătorului suma de 000 lei până la data de 05.09.2013 sau 000 acțiuni la fondul N, potrivit opțiunii exprese a împrumutătorului. Împrumutata este de drept în întârziere la scadența obligației de restituire a împrumutului fără punere în întârziere și/sau fără vreo altă notificare sau/și formalitate judiciară sau extrajudiciară. În cazul în care împrumutata nu restituie la scadență suma împrumutată sau acțiunile va datora o penalitate de întârziere de 1%/lună.

Contractul încetează la restituirea integrală a împrumutului.

b) contractul de împrumut din data de 19.12.2008 încheiat între persoana fizică W, în calitate de împrumutător și persoana fizică X, în calitate de împrumutată, având ca obiect suma de 000 lei acordată în numerar cu titlu de împrumut fără dobândă la data încheierii contractului.

În contract se prevede că împrumutata se obligă să restituie împrumutătorului suma de 000 lei până la data de 19.12.2013 sau 000 acțiuni la fondul N, potrivit opțiunii exprese a împrumutătorului. Împrumutata este de drept în întârziere la scadență obligației de restituire a împrumutului fără punere în întârziere și/sau fără vreo altă notificare sau/și formalitate judiciară sau extrajudiciară. În cazul în care împrumutata nu restituie la scadență suma împrumutată sau acțiunile va datora o penalitate de întârziere de 1%/lună.

Contractul încetează la restituirea integrală a împrumutului.

c) contractul de împrumut din data de 04.03.2009 încheiat între persoana fizică W, în calitate de împrumutător și persoana fizică X, în calitate de împrumutată, având ca obiect acordarea unui împrumut fără dobândă în suma de 000 lei până la data de 04.03.2014.

Împrumutul se acordă pentru ca persoana fizică X să efectueze investiții la K S.A., societate la care aceasta este acționar.

În contract se prevede că împrumutata se obligă să restituie împrumutătorului suma de 000 lei până la data de 04.03.2014 sau 000 acțiuni la fondul N, potrivit opțiunii exprese a împrumutătorului. Împrumutata este de drept în întârziere la scadența obligației de restituire a împrumutului fără punere în întârziere și/sau fără vreo altă notificare sau și formalitate judiciară sau extrajudiciară. În cazul în care împrumutata nu restituie la scadență suma împrumutată sau acțiunile va datora o penalitate de întârziere de 1%/lună.

Contractul încetează la restituirea integrală a împrumutului.

Așa cum s-a arătat și anterior, contractul este un acord de voință între două sau mai multe părți, prin care se constituie, se modifică ori se stinge un raport juridic de obligații, iar prin încheierea contractului se înțelege realizarea acordului de voință al părților asupra clauzelor contractuale. Acest acord se realizează prin întâlnirea, pe deplin concordantă, sub toate aspectele, a unei oferte de a contracta, cu acceptarea acelei oferte. Oferta de a contracta și acceptarea ei reprezintă cele două laturi ale voinței de a contracta, laturi care, inițial, apar separate, dar care prin întâlnirea lor, ajung a se reuni în ceea ce se numește acordul de voință.

Astfel, se reține că organele de verificare fiscală nu au pus sub semnul îndoielii contractul de împrumut încheiat între cele două persoane fizice, însă au solicitat și prezentarea altor mijloace de probă pentru stabilirea stării de fapt fiscale.

În vederea analizei deținerii de către împrumutătorul W a fondurilor necesare punerii la dispoziția persoanei fizice X a sumelor împrumutate, se reține faptul că persoana fizică W nu a precizat cu exactitate sursa fiecărui împrumut, prezentând doar documente în vederea justificării deținerii de sume de bani, din perioada 1995-2010, ce ar fi putut fi surse pentru tranșele de împrumut acordat, astfel organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea unui sold (matematic) al disponibilului deținut de persoana fizică W la datele acordării împrumuturilor, luând în calcul fondurile realizate și cheltuielile angajate de acesta, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate și au constatat următoarele:

- în perioada 1995–2006, persoana fizică W a obținut fonduri în sumă totală de 000 lei și a angajat cheltuieli în sumă totală 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică W la data de 19.12.2008, luând în calcul fondurile realizate în suma de 000 lei și cheltuielile angajate de acesta în suma de 000 lei, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 1995-

19.12.2008, este de -000 lei (valoare negativă), de unde reiese că împrumutătorul nu ar fi deținut fonduri suficiente în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice X a sumei totale de 000 lei aferentă contractului de împrumut din data de 05.09.2008, în sumă de 000 lei și contractului de împrumut din data de 19.12.2008, în sumă de 000 lei;

- soldul disponibilului deținut de persoana fizică W la data de 04.03.2009, luând în calcul fondurile realizate în suma de 000 lei și cheltuielile angajate de acesta în sumă de 000 lei, în mod cronologic, pe baza documentelor justificative prezentate aferente perioadei 1995-04.03.2009, este de 000 lei, de unde reiese că împrumutătorul nu ar fi deținut fonduri suficiente în vederea punerii la dispoziția persoanei fizice X a sumei de 000 lei aferentă contractului de împrumut din data de 04.03.2009.

Prin urmare, se reține că organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică împrumutătoare W nu a deținut fonduri suficiente pentru acordarea împrumuturilor din datele de 05.09.2008, 19.12.2008 și 04.03.2009, de unde reiese că aceste contracte sunt lipsite de substanță și nu pot produce efecte juridice.

Referitor la invocarea contestatarei a utilizării incorecte a metodei folosite de organele de verificare fiscală în analiza documentelor aferente perioadei 1995-2006 pentru împrumutătorul W, întrucât soldul matematic a fost stabilit pe baza documentelor ce au fost prezentate cu titlu exemplificativ, persoana fizică W, nu este obligată să țină o evidență contabilă a operațiunilor efectuate și nici să își păstreze documente justificative iar organele fiscale nu au solicitat suplimentarea documentelor și nici nu au încercat identificarea altor venituri impozabile, se reține că argumentele contestatarei nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, în fapt, organele de verificare fiscală au solicitat în datele de 15.01.2015 și 22.01.2015, cu ocazia cercetării la fața locului, toate documentele justificative privind sursele împrumuturilor acordate persoanei verificate prin care terțul W înțelege să-și susțină afirmațiile făcute în notele explicative date, iar organele de verificare fiscală nu au obligația legală să identifice alte venituri impozabile ale terțului în afara celor invocate și obligatoriu probate prin documente justificative complete și legale.

Astfel, persoana fizică verificată a prezentat în data de 18.09.2015 documente justificative suplimentare privind sursele împrumuturilor acordate de terțul W, fapt pentru care afirmația sa privind imposibilitatea de a identifica și obține documente justificative nu poate fi reținută.

Mai mult, deși persoana fizică contestă metoda folosită de organele de verificare fiscală în analiza documentelor aferente perioadei 1995-2006,

aceasta precizează că nu contestă calculul efectuat de organele de verificare fiscală în această perioadă și nici nu prezintă documente justificative din care să reiasă o altă situație de fapt fiscală.

În ceea ce privește susținerea contestatarei, conform căreia organele de verificare fiscală nu au luat în considerare pentru împrumutătorul W în perioada 2007-2008 venituri totale în sumă de 000 lei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

a) în ceea ce privește susținerea contestatarei conform căreia organele de verificare fiscală nu au luat în considerare în perioada 2007-2008 pentru împrumutătorul W venituri din cedarea folosinței bunurilor, salarii și dividende, în sumă de 000 lei, organul de soluționare a contestației reține că, din documentele aflate la dosarul cauzei, nici persoana fizică X, nici terțul W, nu au prezentat documente justificative referitoare la alte venituri obținute de împrumutătorul W din cedarea folosinței bunurilor, salarii, dobânzi, dividende, din premii și jocuri de noroc, or simpla afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei.

b) în ceea ce privește susținerea contestatarei conform căreia organele de verificare fiscală nu au luat în considerare în perioada 2007-2008 pentru împrumutătorul W contractul de credit de nevoi personale contractat de la o bancă comercială în luna august 2008 în sumă de 000 euro, aproximativ 000 lei, organul de soluționare a contestațiilor reține că, organele de verificare fiscală au constatat că în data de 22.01.2015, persoana fizică W a prezentat contractul de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. 000/2011, document prezentat în vederea justificării sumei de 000 euro, reprezentând credit pentru nevoi personale, contractat de la o bancă comercială. În acest contract s-a menționat faptul că persoana fizică W, în baza Convențiilor Angajament nr. 000 și nr. 000 din 28.05.2008 a încasat respectiva sumă, prin virament bancar. Banca comercială a cesionat în anul 2011 creanța deținută la persoana fizică W, în sumă de 000 euro către H S.R.L., aceasta recuperându-și creanța prin achiziția imobilului-teren cu care a fost garantat creditul. Imobilul ce a făcut obiectul contractului de vânzare - cumpărare, autentificat sub nr. 000/2011 a fost achiziționat de persoana fizică W în decembrie 2006.

În nota explicativă dată, persoana fizică W a menționat că suma de 000 euro (000 lei) a fost încasată de la o bancă comercială și a reprezentat un credit pentru nevoi personale.

Având în vedere faptul că suma de 000 euro a fost încasată prin virament bancar în valută și nu s-a prezentat contractul de credit, documente privind conversia în moneda națională a acestei sume precum și documente

bancare privind retragerea acesteia în vederea acordării în numerar a împrumutului către persoana fizică verificată, se reține că în mod corect organele de verificare fiscală, în lipsa unor documente justificative și probe privind trasabilitatea acestei sume care să conducă la concluzia că suma de 000 euro a constituit sursă pentru împrumutul acordat, nu au luat în calcul această sumă.

Totodată, se reține că, persoana fizică W a afirmat că destinația creditului a fost una de nevoi personale nu reprezintă un argument că această sumă să fie exclusă din fluxul de numerar aferent anilor 2007-2008, motivul pentru care nu s-a luat în calcul această sumă l-a reprezentat neprezentarea contractului de credit încheiat pentru suma de 000 euro, a documentelor privind conversia în moneda națională a acestei sume precum și a documentelor bancare privind retragerea acesteia în vederea acordării împrumutului către persoana fizică verificată.

Mai mult, persoana verificată nu a anexat la prezenta contestație documentele justificative referitoare la aceste venituri obținute de către terțul W de care face vorbire în prezenta contestație, pentru a demonstra încasarea sumelor invocate, fapt pentru care argumentele invocate de contestatară nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

c) în ceea ce privește susținerea contestatarei conform căreia organele de verificare fiscală nu au luat în considerare în perioada 2007-2008 pentru împrumutătorul W veniturile încasate din vânzarea terenurilor în sumă totală de 000 euro, echivalentul a 000 lei, pentru care a fost depus cu ocazia verificărilor Contractul de promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 000/2007 și declarația pe proprie răspundere privind încheierea vânzării și primirea integrală a prețului având legalizarea de semnătură nr. 000/2015, organul de soluționare a contestației reține că organele de verificare fiscală au constatat că în lipsa contractului de vânzare-cumpărare, singurul act juridic care atestă înstrăinarea bunului imobil respectiv și încasarea contravalorii acestuia, nu au luat în considerare această sumă.

Totodată, au constatat cu ocazia prezentării declarației pe propria răspundere cu încheierea de legalizare de semnătură nr. 000/2015 că persoana fizică W declară că a vândut terenul arabil - 000 mp și a încasat integral prețul vânzării de 000 lei (000 euro), fără a preciza data și modalitatea încasării.

De asemenea, se reține că, prin contestația formulată persoana fizică verificată a anexat și contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 000/2007 de către BNP R, prin care W și S au vândut terenul arabil în

suprafață de 000 mp și un teren arabil în suprafață de 000 mp către I S.R.L., pentru suma 000 euro, echivalentul a 000 lei.

Din analiza acestui contract reiese că, cumpărătorul I S.R.L. este altă persoană decât cea menționată în contractul de promisiune bilaterală prezentat și în plus apare și o bancă comercială AB, în calitate de creditor-ipotecar ceea ce conduce la concluzia că contractul de promisiune bilaterală prezentat nu s-a concretizat în vânzare-cumpărare efectivă.

De asemenea, prin contract se prevede că prețul vânzării este de 000 euro ce a fost încasat astfel: suma de 000 euro în baza contractului de promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 000/2007 de un notar public; suma de 000 lei, echivalentul a 000 euro la data de 18.09.2007 conform OP nr. 000/18.09.2007; suma de 000 euro la data de 01.10.2007 conform OP, suma de 000 euro la data de 02.10.2007 conform OP, iar suma de 000 euro, echivalent 000 lei, astăzi data autentificării prezentului contract, în contul curent deschis la banca comercială AB.

Este adevărat că organele de verificare fiscală nu au luat în considerare suma de 000 euro încasată la data de 30.08.2007 la stabilirea soldului persoanei fizice W de la data de 19.12.2008, însă chiar și în situația în care această sumă ar fi fost luată în considerare, persoana fizică împrumutătoare nu ar fi putut acoperi suma aferentă a niciunuia dintre contractele de împrumut, respectiv contractul din data de 05.09.2008 în sumă de 000 lei și contractul din data de 19.12.2008 în sumă de 000 lei.

De asemenea, se reține că suma de 000 euro a fost încasată prin bancă, conform prevederilor contractuale, însă nu au fost prezentate documente justificative din care să reiasă retragerile în numerar ale acestei sume și nici conversia în lei a acesteia.

Având în vedere cele de mai sus, argumentele prezentate de persoana fizică nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei.

Referitor la chitanțele descărcătoare din data de 25.08.2014 și cea din 28.08.2014 eliberate de persoana fizică W, contestatara aduce aceleași argumente ca și în cazul împrumutătorului Z și având în vedere că data restituirii împrumuturilor către persoana fizică W este în afara perioadei verificate, se reține că organele de verificare fiscală nu au acceptat aceste împrumuturi întrucât nu s-a făcut dovada că persoana fizică împrumutătoare deținea fonduri suficiente pentru acordarea acestor împrumuturi.

În ceea ce privește afirmația contestatarii privind restituirea împrumuturilor către W, în sensul că dintr-o eroare a fost depus la bancă contractul de împrumut din data de 30.06.2010 în valoare de 000 lei și că nu

este normal ca existența unei astfel de greșeli de formă să însemne că împrumutul sau restituirea nu au existat, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât din documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că persoana fizică W a prezentat, în data de 22.01.2015, contractul de cesiune de acțiuni ale K S.A., încheiat între persoanele fizice X și W în data de 29.09.2014, având ca obiect cesionarea a 000 acțiuni, având valoarea nominală de 000 lei fiecare, în valoare totală de 000 lei, reprezentând 000% din capitalul social al societății.

În contul acestor acțiuni, prin efectul acestui contract, s-a consemnat stingerea obligației de plată a sumei împrumutate persoanei fizice X, în quantum total de 000 lei, respectiv suma de 000 lei aferentă contractului de împrumut din data de 27.10.2009 și suma de 000 lei aferentă contractului de împrumut din data de 30.06.2010.

Având în vedere faptul că pentru împrumutul din 30.06.2010, în sumă de 000 lei, persoana fizică W a prezentat documente justificative privind stingerea acestui împrumut și organele de verificare fiscală au luat deja în considerare suma de 000 lei, ca sursă pentru finanțarea societăților comerciale deținute de persoana fizică verificată, se reține că organele de verificare fiscală nu puteau lua în considerare, încă o dată această sumă, aferentă contractului de împrumut din data de 30.06.2010, ca sursă pentru finanțarea societăților comerciale deținute de persoana fizică verificată.

Astfel, prezentarea de către persoana verificată a două seturi de documente pentru justificarea aceleiași restituiri a împrumutului către terțul W nu constituie o eroare care trebuia tratată ca atare, în sensul luării în considerare și dublării sumei.

Referitor la argumentul contestatarii conform căruia constatarea organelor fiscale care au calificat împrumuturile acordate societăților comerciale drept „cheltuială”, este lipsită de temei legal și este nemotivată nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât în cuprinsul raportului de verificare fiscală, organele de verificare fiscală nu au calificat împrumuturile acordate societăților comerciale drept „cheltuială”, ci drept „utilizare” fiind tratate distinct de cheltuieli. Astfel, în raportul de verificare fiscală, împrumuturile acordate societăților comerciale au fost tratate la punctul Fonduri acordate ca împrumuturi, unde se menționează că „*suma de 000 lei a fost preluată în Metoda Sursei și Cheltuirii fondului la punctul e) - Împrumuturi acordate societăților comerciale - Utilizarea Fondurilor*”.

De asemenea, se reține că împrumuturile acordate către persoane juridice reprezintă un element patrimonial, fiind incluse la categoria de Active financiare - pct. 3.2. Plasamente, investiții directe și împrumuturi acordate din

Declarația de patrimoniu și venituri completată de persoana fizică verificată, fiind prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) din O.M.F.P. nr. 1504/2013.

Totodată, nu se poate reține afirmația contestatarei că după calificarea operațiunii de creditare drept „cheltuială” echipa de verificare a considerat în mod eronat că aceasta reprezintă venit impozabil nedeclarat și au solicitat persoanei verificate să facă dovada sursei acestui venit, întrucât prin coroborarea art. 6, art. 7 și art. 10 din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, organele de verificare fiscală au determinat modurile în care au fost utilizate fondurile, ulterior determinându-se sursele atât impozabile cât și neimpozabile prin asocierea acestora la fluxurile de numerar. Astfel în raportul de verificare fiscală, la punctul motiv de fapt, se menționează că echipa de verificare fiscală a constatat că în anul 2011 utilizarea fondurilor, în sumă de 000 lei a fost mai mare decât sursa fondurilor, în sumă de 000 lei, iar concluzia verificării fiscale a fost că, pentru diferența de 000 lei au fost utilizate venituri a căror sursă nu a fost identificată.

În ceea ce privește raportul de expertiză prezentat de persoana fizică verificată pe parcursul verificării fiscale, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Expertiza a avut ca obiect creditările efectuate de persoana fizică X către societăți comerciale, plățile și încasările efectuate în acest scop și împrumuturile obținute de către aceasta, pentru perioada 15.08.2008-31.12.2011 și nu acela de a determina soldul disponibil al numerarului la data de 01.01.2011, cum în mod eronat afirmă contestatara.

Însă organele de verificare fiscală și-au însușit sumele rezultate din raportul de expertiză, dar au constatat că acesta nu reflectă în totalitate situația creditărilor efectuate de persoana fizică X către societăți comerciale, plățile și încasările efectuate în acest scop și împrumuturile obținute de către aceasta, deoarece nu sunt incluse și operațiunile de acordare/restituire împrumuturi efectuate de persoana fizică X de la M SRL, în perioada 06.11.2008-03.12.2010, operațiuni identificate de organul fiscal și adăugate la sumele existente din raportul de expertiză.

Astfel, sumele de 000 lei reprezentând împrumuturi acordate de persoana verificată societății M SRL și respectiv suma de 000 lei, reprezentând restituiri împrumuturi încasate de persoana verificată de la aceeași societate, în perioada 06.11.2008-03.12.2010, au fost identificate de organul fiscal ca fiind înregistrate în contabilitatea M SRL, însă persoana fizică verificată nu le-a prezentat expertului contabil pentru stabilirea corectă și reală a situației în raportul de expertiză.

Față de acest motiv, se reține că această sumă în mod corect a fost cuprinsă de organele de verificare fiscală în situația ce poartă titlul: creditările efectuate de doamna X către societăți comerciale, plățile și încasările efectuate în acest scop și împrumuturile obținute de către aceasta, care a constituit obiectul raportului de expertiză, prezentat de persoana verificată, deoarece operațiunile respective s-au efectuat în perioada 15.08.2008-31.12.2011, analizată de expert în Raportul de expertiză.

Referitor la afirmația contestatarei că organele fiscale au aplicat în mod greșit prevederile art. 79¹ din Codul fiscal și au utilizat metodele indirecte pentru ajustarea bazei impozabile, respectiv metoda sursei și cheltuirii fondului fără a preciza care sunt motivele pentru care au selectat o singură metodă, considerând că această metodă trebuia coroborată cu metoda patrimoniului.

Se reține că OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate în baza cărora a fost efectuată verificarea fiscală reprezintă temeiuri legale pentru procedura de verificare a situației fiscale personale a persoanei fizice X.

Astfel, impunerea persoanei fizice s-a efectuat în baza prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, fiind astfel respectat întocmai și principiul stabilit de art. 6 alin. (2) din Legea 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 6

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.”

Mai mult, potrivit principiului de drept *“nemo legem ignorare censetur”* necunoașterea legii nu constituie o justificare a nerespectării ei și nimeni nu este exonerat de răspundere pe motiv că nu cunoaște legea.

Procedura de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 248 din 17 martie 2011, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

”Art. 5

Metodele indirecte utilizate pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele:

a) metoda sursei și cheltuirii fondului; (...).

Art. 6

(1) Selectarea metodelor indirecte pentru ajustarea bazei impozabile este de competența organelor fiscale.

Art. 7

(1) Metoda sursei și cheltuirii fondului constă în compararea cheltuielilor efectuate de o persoană fizică cu veniturile declarate în perioada verificată. Orice cheltuială în exces față de valoarea declarată a veniturilor poate reprezenta venit impozabil nedeclarat;

(2) Pentru reconstituirea venitului obținut atât din surse impozabile, cât și din surse neimpozabile, care este luat în considerare la stabilirea bazei impozabile ajustate, se au în vedere fluxurile de numerar;

(3) Pentru aceasta, fluxurilor de numerar li se asociază cheltuielile și veniturile persoanei fizice, determinându-se astfel în întregime numerarul utilizat pentru efectuarea cheltuielilor, care va fi comparat cu numerarul încasat din orice sursă;

(4) Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate se va calcula balanța veniturilor și cheltuielilor efectuate, fiind luate în considerare veniturile, respectiv sumele încasate, cheltuielile totale, veniturile neimpozabile, creșterile și descreșterile nete ale activelor în perioada verificată;

(5) Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării.”

Or, afirmația contestată conform căreia selectarea acestei metode de stabilire a bazei impozabile ajustate s-a făcut în detrimentul contribuabilului este nefondată întrucât toate metodele indirecte utilizate în verificarea fiscală au drept scop stabilirea bazei impozabile ajustate pornind de la analiza acelorași elemente patrimoniale, utilizarea oricărei metode generează în final același rezultat.

Se reține că, în cuprinsul raportului de verificare fiscală, organele de verificare fiscală au prezentat modul de aplicare a metodei sursei și cheltuirii fondurilor, fapt pentru care afirmația contestată nu poate fi avută în vedere în soluționarea favorabilă a contestației.

De asemenea, se reține că dreptul la apărare al persoanei fizice nu a fost îngrădit întrucât acesteia i s-a acordat posibilitatea exercitării căii administrative de atac, drept de care a uzat prin formularea prezentei contestații administrative, exprimându-și argumentele de fapt și de drept în legătură cu actul administrativ fiscal încheiat și având posibilitatea de a prezenta documente în sprijinul contestației, fapt pentru care argumentul

persoanei fizice contestatare nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Referitor la susținerea persoanei fizice verificate potrivit căreia organele de verificare fiscală nu au ținut cont de prezumarea caracterului licit al operațiunilor, organul de soluționare a contestației reține că aceasta nu poate fi avută în vedere în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, în speță, nu se pune problema înlăturării prezumției de dobândire licită a averii și nici nu ne aflăm în situația confiscării averii fraudulos obținute.

a) Având în vedere că nici în timpul verificării fiscale, nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac, contestatară nu a adus justificări și nici nu a depus documente/mijloace de probă, care să facă dovada sursei de proveniență a fondurilor aferente următoarelor împrumuturi, respectiv:

- tranșele 1 și 2 din contractul de finanțare de la persoana fizică Z, respectiv tranșa din data de 15.08.2008 în valoare de 000 lei și tranșa din data de 20.10.2008 în valoare de 000 lei;

- împrumuturile de la persoana fizică W în valoare totală de 000 lei, astfel, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui ANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozitul aferent veniturilor din împrumuturile de mai sus, respectiv impozit pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată.

În ceea ce privește accesoriile aferente impozitului pe venit analizat, se reține că potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", acestea urmează soarta principalului și ca o consecință **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X și pentru accesoriile aferente în sumă de **000 lei**.

b) De asemenea, având în vedere că documentele prezentate și argumentele invocate de contestatară, raportate la constatările din raportul de verificare fiscală conduc la o altă situație de fapt decât cea stabilită de organele de verificare fiscală, respectiv pentru:

- contractul de vânzare cumpărare încheiat în data de 06.11.2008 între persoana fizică Z, în calitate de vânzător și M SRL, în calitate de cumpărător, în valoare totală de 000 lei care influențează tranșele 5 și 7 din contractul de finanțare de la persoana fizică Z, respectiv tranșa din data de 19.09.2009 în valoare de 000 lei și tranșa din data de 05.07.2010 în valoare de 000 lei,

organul de soluționare a contestației nu poate reține constatările organelor de verificare fiscală, astfel, în temeiul art. 279 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu alin. (4) al aceluiași articol și cu pct. 11.4 din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală **se va desființa parțial** Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice, **pentru impozitul pe venit în suma de 000 lei**, urmând ca organele de verificare fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să reanalizeze pentru aceeași perioadă situația de fapt, în conformitate cu prevederile legale incidente în cauză și cu considerentele prezentei decizii și să emită un nou act administrativ fiscal, după caz.

În ceea ce privește accesoriile aferente impozitului pe venit analizat, se reține că potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", acestea urmează soarta principalului. Întrucât prin contestație nu au fost aduse argumente privind modul de calcul, cota aplicată și perioada pentru care au fost calculate și având în vedere că prin prezenta decizie a fost **desființată** Decizia de impunere nr. 000/2015, pentru impozit pe venit aferent împrumuturilor analizate, ca o consecință **se va desființa** Decizia de impunere nr. 000/2015 și pentru accesoriile aferente în sumă de **000 lei**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

D E C I D E

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2015 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice pentru suma totală de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2015, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2015 de către Direcția

Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit, urmând ca organele de verificare fiscală prin alte persoane decăt cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceleeași perioade și aceluiași tip de impozit ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,